

fart; Hans ord de woro starka Som Tretti graders
sprit. Han snös och börja sparka Och tugga fragga hwit.

6. Han talade som watten, Det wattenades i mur!
Och bränwinet i tratten det gjorde "halt" på stund. Och
glöbgen uti grytan Nu sielsmant forsa ut, Och perlor-
na på ytan I knallskott togo slut.

7. Och jag — såg blott en stjerna, Der förr jag tu-
sen såg! Så lius blef nu min hjerna Som Wetterns klara
wåg. Jag drack ett ämbar watten, Bles nykter som en fals!
Och under hela natten Jag tog mig blott — "En halt!"

Den Sjette:
Rekryt = Exercis.

Wenster! höger! takt och tu! Jan er alla tage!
Släng ej så med armen, du, Och drag in din mage!
Wenster! höger! Som en palt Går korpral'n i telen.
"Halt!" för sjutton tusen, "halt!" Hwiska träbeläten!

2. Karlar! jag skall eder slå Gula, blå och gröna.
Se på den? Hur kan du slå Som en äggstul höna?
Konglig Majestät och jag Ha blott stam af eder. I
fån ingen rost i dag, Ingen, på min heder!

3. "Framåt rätta er!" Till jul Trängens i derborta
Fram med bröstet, långa drul, Huswut upp, du fortal
Jag blir galen om i ej Mig att reta slutet. Den
som rör en lem på sej, Pryglas på minuten.

4. "Ordning!" "Wenster om!" "I—ett!" Se blott
på de bjuren! Ligger då platt intet wett Uti böndnaturen?
Höna, drummel och bulwan, Infrygg, nöt och bengel!
Är det wenster det, din san? Uff, du lufens engel!

5. Jag och Konglig Majestät Snart er bjeswuln gif-
wa. Bara se på mig och låt Annat allt så blifwa.
Blott med mig på jordens ring Hafwen i att göra.
Eid och swaswel! ingenting får er tanke föra.

6. Karlar! jag skall säga er Att i åren oxar: En åt
jorden blånger ner, En åt himlen forar. Hasseltäp-
pens Huswa slågt Kring er rygg skall slå. Allt mitt så-
lamod är snäkt; — Still! "på stället hwila!"

Sex utmärkt wackra och allbeles
Nya Wisor.

Den Första:
Svenska Folkets ord till Kron-Prin-
sessan på Des Bröllopsdag den
19 Juni 1850.

Kring stad och land ett hjertligt jubel klingar ic.

Den Andra:
En Sång på Hafwet under seglatio-
nen i både storm- och lugnare windar.
Du låmpande, stolta, oändliga haf, ic.

Den Tredje:
Sjömannens Sång.
Fritt är sjömannens lif och med trotsande ic.

Den Fjerde:
Pigan wid Spinnrocken.
Surr! surr! Trögt går rocken! ic.

Den Femte:
Ett Nykterhetstal.
En gång hos Mutter Maja, ic.

Den Sjette:
Rekryt = Exercis.
Wenster! höger! takt och tu! ic.

~~~~~

Westerwik.
Tryckt hos E. D. Ekblad & Comp., 1850.

Den Fö r s t a :

Svenska Folkets ord till Kron-Prin-
sessan Louise på Des Bröl-
lopsdag den 19 Juni 1850.

Kring stad och land ett hjertligt jubel klingar Och Dig i dag Louise sin hälsning ger; Sin bästa gård det Svenska folk Dig bringar, Ty det af hjertat Dig välkommen ber, Välkommen då till gamla Sverges rike, Flog i din brudgums samn, intill Hans bröst, Der bor en kärlek, hugstor utan life, För Dig, för Swerge och för årens röst.

2. Så trofast, manligt Swenst och bottenärligt Ett kungahjerter klappar i Hans barm, Det lofwar för din framtid skönt och herrligt Allt hwad Du drömde om så ungdomswarm; O! — älska Honom trofast, varmt tillbaka Som Han nu älskar Dig och fädrens jord, Blif ej Hans Drottning blott! — blif och Hans maka Med tro som Nannas uli sagan spord.

3. Här kärlek bor så ren i Kungens salar Med släb-
fri dygd som i Din Faders slott, Och manlig kraft,
som i vår jernbygds dalar, I Descars hos sin plats i
högbant sätt. Som Konung mild, som fader god Han
wunnit Med fredlig bragd Sin åras eklöfskrans, Hans
Swenska hjerta folkets hjertan sunnit, Den idrott ger
Hans krona ewig glans.

4. Will Du som Josephina älskad blifwa, Då i hwar
gwinlig dygd blif Henne lik! Will Du att hyddans
ringa barn skall gifwa Dig hjertats gård, på tacksamt
kärlek rit, Vår då af Desideria godt att göra, — Des
enfesäte folkets wördnad är, — I sälligdomens hem
Du skulle höra Hwad tacksamt vittnesbörd Hon om
Sig bär.

5. Allt skönt Du lemnat i Ditt hemlands rike, War
kärlek det igen Dig ger en gång, Om Josephinas, De-
siderias life Du blir i folkets bröst och staldens sång.
O, — älska då med hånryckt ungdoms sinne Du Dotter
af Drantiens hseltestam Det Nordens Brödrasolk, des
sagas minne Och gað med tro Din höga bana fram!

6. Hur än naturen strör fring andra länder Med
gismild hand ut rikedomens guld, Hwarthän Du blicker
då i framtid wänder, Du älskar Swerge glad och we-
modsfull, Der sagan djupt i dunkla slagen täller Om
fädrens bragd och deras segrars tal, Hur Swensken
förr en mödans twetamp wäljer An welsk dwalas
lugn i sydlandst dal.

7. En storsint folkstam ber i Swerges dalar Och
bryter jern till — "odling och försvar", Och berför
will den och i hofwets salar Se, att des Konung skäl
i swärdet har, Will, att han främst skall stå i man-
domsåra Och para kraft med mildhet i sin barm, Allt
föjans barn som slottets lifa låra Han har, — i ord
som handling lifa warm.

8. Derför will folket, att des Drottning bära En
krona skall för släbdfrihet och dygd, Så att fring werl-
den hon står hög i åra För gwinligt wärde i vår fo-
sterbygd, Och att des hof, ett hem för Swenska seder,
Blir hwarje adel huskrus föresyn, Så att hwar högtänt
yngling eldigt beder Till alla Konungs konung ofwan skyn:

9. "O, — Gud låt mig en gång en maka finna Så
ren och god som Swerges Drottning är, Som will
wid hemmets hård sin åra winna Som maka om, som
moder, god och kär." — Du wet Louise hwarför hwar
blick nu strålar Och hwarje hjerta står af fröid i dag,
Ty hwarje Swenst sig landets framtid målar Med hop-
pets glada särg i ljula drag.

10. Wi tro att Carl gör hoppets drömmar sanna,
När Oscar, som Den Gode fått till namn, I Kunga-
grawen lagt till ro Sin panna. Och rest Sin min-
neswärd i folkets samn! Wi tro: att Du Louise blir
Swerges åra Och blir som Josephina för och kär, Och
wid vår gamla sanas dul wi swära I dag derför en
tro, som ewig är.

11. Om krigets örn i blod vill bränna werlden,
Wäri lejon hwilar lugnt dock på sitt flöt, Och drifstar
öwän hit att flyra färden — Så läggs esästen i wä-
gen för hans fot, Men med Din färg på våra stöldar
draga Wi då till strid med malmhöpt ästas dån, Och
göra ny vår lejonkulas saga Att ingen öwän kom med
lif här från!

12. Wid våra sonor wigd är segrens ära. Så län-
ge Swerges berg ge stål till swärd; Ett ord blott —
och på våra stöldar hära Wi Dig uti triumf ifring en
werld — Men du i dag vill hjertats fest blott fira
Der Du wärt framtidsöpp wid altart står, Till kro-
nan, som Dig hafwets tårnor wira. Som bröllops-
gård — Du Swerges kärlek får.

13. Som Du i dag kan ingen älskad blifwa, Du
läser rörd i Dina Swenstans bröst Wår bön: att Gud
wälsignande må gifwa Louise åt och till gamla Swer-
ges tröst! O, — måtte Gud wår Carl och Dig beskyd-
da! Håll Gud Din band fring Oscars kungahus Och
sprid ifring palats som ifring hydda Din kärlek och
Din sannings rena ljus!!

Den Andra:

En Sång på Hafwet under seglationen i både storm- och lugnare windar.

Du kämpande, stolta, vänbliga haf, Du omhållsda
himmel, du böljande gras! Från darrande plankan jag
höjer min sång Wid hwinande windarnas språng: Ty
jag älskar din rymd, Der ej blicken blir styrd, Men
får flyga med örnen omkring; Ty jag älskar din lek,
Och om vinden blir blek När du mötnar — det gör
ingenting.

2. Med duswan i flog har jag sukat mig trött, Hos
blefröda liljorna nog jag har blödt; Jag swalka behöf-
wer för hjerta och kind, Will dricka din lästande wind:
Ty den läskar så godt, Och den fylles ej blott, Men

den stärker hwart glöbände bröst. O! den fusar så fri
Öfwer fjärd, öfwer wif, Hwarje tanke blir frist wid dess röst.

3. Du sanns, innan ännu en stapelse sanns; För'n
himmelsta werldarna börjat sin dans, För Gudomens
ande i wördnad du låg, Med mörk och med drömmän-
de wäg: Men då hördes en röst: "Warde ljus!" Ur
ditt bröst lyfte eld, och i dagningens brand, Wid sin
Skapares ord föddes himmel och jord, Och du lyfte
den blommande strand.

4. Ditt wälde från tidernas morgon är lagdt, Från
pol och till pol går din segrande makt, Från ewiga i-
sarnas ödeliga land Till öfnarnas glödheta sand: Inga
härar ha nått Till din herrstares flott, Till Poseidons,
den mäktiga gud: An fring jorden han far I sin glän-
sande char, Och förkunnar i stormen sitt bud.

5. När wreden förmörkar din blick, när din hy Bli-
grön, när du slungar din stråga mot sty, Och brän-
ningen tjuter wid darrande strand, Och solen förlorar
sin brand: Då är sasan ditt bud, Och i segrarestub
flyger dödsengeln rymden omkring, Bryter mäter och rår
Och förödelse får Omkring jordens och himmelens ring.

6. När milbhet går ut från din blick, när din hy
Blir står, och det droppar som rosor från sty, Och
böljan hon spelar, så stilla, så len, I asionens magi-
sta sten: O, hur ljus är du då! Ur din waggas, den blå,
Stiger skonhetsgubinnan på strand, Och i seglarens
bröst Wätnar glädje och tröst Och han gungar med
steypet till land.

7. Du kämpande, stolta, vänbliga haf, Du omhålls-
da himmel, du böljande gras, Vät flyga mitt segel, låt
ila min färd Med fröjd i din werlande werld: Om
Abaka, en gång, Du mig leder, en sång Jag dig hel-
gar med jublande röst, När jag winkas till strand
Utas wänstapens hand Och jag trycks mot dess klap-
pande bröst.

Den Tredje:

Sjömannens Sång.

(Melodi: "Wikingabalken.")

Triit är sjömannens lif och med trolsande kraft Går

han fram på det stormande haf; Trogen är han sn-
pligt emot konung och land, Aldrig sjöman blir suc-
kande slaf.

2. Och när vindarne gny uti taket och tåg, Då är
lismet så lustigt och godt. Törnär stutan på grund,
hala i alle man, Hala i, så blir stutan nog flott.

3. Kommer kapare der, sätt nu lapparna till! Efter
honom, som jagande for! Snart wi honom ta fatt. Wid
kanonerna klari: Fyren af klart till antring och bor!

4. Blågul flagga i topp lismar hjerta och arm, Snart
wi segrande ankrat i hamn. Nu blir jublande fröjd på
den fredliga strand; Wänner hwila nu samn emot samn.

Den Fjerde:

Pigan wid Spinnrocken.

Surr, surr! Trögt går rocken, Windt och snedt.
Snurr, snurr! Aldrig tocken har jag sett.

2. Surr, surr! Jemt han mustrar Liksom frun.
Snurr, snurr! Så ej bullrar Dombasun.

3. Surr, surr! Jag vill smörja'n Friska tag.
Snurr, snurr! Till en början Gåsvar jag.

4. Surr, surr! Tidigt oppe, Sent i säng. Snurr,
snurr! Resnadsloppe' Flyg och släng.

5. Surr, surr! Dista, stura, Laka se'n, Snurr,
snurr! Åa sura strömmingen.

6. Surr, surr! Slut blir striden Dod i höst.
Snurr, snurr! Flottningstiden är min tröst.

7. Surr, surr! Första gället Hanen ger, Snurr,
snurr! Wid sängstället Frun jag ser.

8. Surr, surr! "Upp då Brita, Skynda nu!"
Snurr, snurr! Jan besitta Sädan fru!

9. Surr, surr! Denna wakan Morgon, qwäll,
Snurr, snurr! För brudlakan Åt mamsell!

10. Surr, surr! "Spinn dem fina!" — Frun har
sagt — Snurr, snurr! "Mamsell Mina håller wakt."

11. Surr, surr! Hwad eländen För en slaf!
Snurr, snurr! Nu gif ånden Twärt utaf!

12. Surr, surr! Tårar rinna Som en elf. Snurr,
snurr! Hon kan spinna Åt sig sielf!

13. Surr, surr! Jag wäl flandra Må min lott,
Snurr, snurr! Som åt andra Spinner blott.

14. Surr, surr! Åh, min Anders Full af list,
Snurr, snurr! Gid åt sanders, Bles gardis!

15. Surr, surr! Ensam står jag På min sig.
Snurr, snurr! Snart så går jag Dränker mig.

16. Surr, surr! Frun hörs larma Inne — jo!
Snurr, snurr! Åh, jag arma! Här ej ro.

17. Surr, surr! Kaffetären Skall nu på. Snurr,
snurr! Knappt jag får en Droppe då.

18. Surr, surr! Anders lilla, Kom igen! Snurr,
snurr! Det går illa För din wän:

19. Surr, surr! Knappt förtiensten, Magert bröd.
Snurr, snurr! Denna tjensten Blir min död.

Den Femte:

Ett Nykterhetstal.

(Melodi: "Jag minns den lufwa tiden ic.")
En gång hos Mutter Maja, På frogan Pelikan, Full
war jag som en kaja Och swor som sjelswa f. . n; Då
klef der in på frogan En nykterhetsparlör, I diften slog
han knogen Och åstade gehör.

2. Jag sielf låg uppå diften Så ynkkelig och så blek;
Jag forswen tog för fisken, Och presten för en stek; I
taket såg jag solar Af många tusental; Och både bord
och stolar I dans på lustig ball!

3. Ett fluggspel, uti röken Det hela wisar sig; En
piga war en fröken I polka lätt och wig; En ländskol
war en greswe; En fuller — en Baron, Och bordet
ropa' "letwe Wår Representation!"

4. Wäl stod det uppå syra, Men ranka' hit och dit,
Af ålder och af syra, Och murek bit för bit! När
Straffarn sig der satte, Så sprack det midt itu, Och
pang låg Kopparmatte I baden som gehu!

5. Men som han war helt spicken, Så reste han sig
snart — Och wredare bles blicken Och tungan fik mer